

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0135 van 28 mei 2013
in de zaak 1011/0398/SA/1/0337

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente Malle**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Luk JANSSENS
kantoor houdende te 9120 Beveren, Grote Baan 68
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 23 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 oktober 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle van 19 juli 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een stalling voor weidedieren en het slopen van bijgebouwen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 23 mei 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jim DERIDDER, die loco advocaat Luk JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Kristof HECTORS, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nele ANSOMS, die loco advocaat Yves LOIX verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 21 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 24 maart 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 9 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een stalling voor weidedieren en het slopen van bijgebouwen”*.

De aanvraag beoogt het slopen van vier bestaande bijgebouwen en het bouwen van een nieuwe stal voor weidedieren, die als machineloods zal gebruikt worden.

De stal zal op 10 meter achter de bestaande boerderij worden ingeplant en achter deze stal wordt een verharding aangelegd met een totale oppervlakte van 150 m².

De tussenkomenende partijen dienen, als nieuwe eigenaars, de aanvraag in om tegemoet te komen aan de vraag van de pachter.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Turnhout', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 april tot en met 18 mei 2010, wordt een bezwaarschrift ingediend.

De Vlaamse Landmaatschappij adviseert gunstig op 20 april 2010.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert ongunstig op 14 mei 2010.

Op 16 juni 2010 neemt de verzoekende partij volgend standpunt in:

“ ...

(1) Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg:

...

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan, meer bepaald omdat de aanvrager geen volwaardig landbouwbedrijf uitbaat en de pachter een uitdovend landbouwbedrijf uitbaat. De nieuwe stal met machineloods wordt niet aangevraagd in functie van dit uitdovend landbouwbedrijf.

(1) Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

...

De aanvraag betreft het bouwen van een stalling voor weidedieren. De aanvrager is de nieuwe eigenaar van de hoeve en aanhorigheden, hij baat geen volwaardig landbouwbedrijf uit. De hoeve werd jarenlang verpacht aan de huidige bewoner. De pachtovereenkomst is nog niet afgelopen, maar loopt tegen het einde aan. De pachter is een landbouwer van 64 jaar die nog enkele runderen heeft. Deze runderen staan in de stal binnen de langgevelhoeve. Deze is voldoende groot voor de aanwezige runderen.

De nieuwe stal is niet noodzakelijk voor een optimale agrarische bedrijfsvoering bij het bestaand landbouwbedrijf. De nieuwe stalling met machineloods wordt niet opgericht in functie van het uitdovend landbouwbedrijf van de pachter en wordt daarom beschouwd als zijnde een zonevreemde constructie.

Het schepencollege sluit zich aan bij het ongunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij d.d. 14 mei 2010, ref. 69/688/10, luidend als volgt:

'Na onderzoek verstrekt de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling ongunstig advies.

- *Het betreft het slopen van bestaande oude stallen op een kleine boerderij en de nieuwbouw van een grote stal voor weidedieren, in agrarisch gebied.*
- *De aanvrager woont op een andere locatie en is buiten de landbouw tewerkgesteld.*
- *Hij heeft de bestaande hoevegebouwen gekocht en verpacht deze aan de huidige landbouwer aldaar, die 64 jaar is.*
- *De pachter houdt op de locatie ca. 17 runderen. Hij heeft nog slecht een zéér beperkte beroepsloopbaan voor zich.*
- *De grootte van de stal kan niet verantwoord worden door het beperkt aantal runderen dat gehouden wordt.'*

...

De nieuwe stal wordt opgericht op een perceel met een oppervlakte van 14.890m² en de aanvrager heeft geen andere omliggende gronden in zijn bezit. Hierdoor kunnen slechts een beperkt aantal grote weidedieren gehouden worden en is de oppervlakte van de nieuwe stal niet in overeenstemming met de bepalingen van de omzendbrief RO/2002/01.

...

Basisrechten voor zonevreemde constructies

De basisrechten voor zonevreemde constructies zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevreemde constructies. Het voldoen aan deze voorwaarden wordt beoordeeld op het ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag tot bouwen, herbouwen of uitbreiden of op de vooravond van de afbraak, de vernietiging of de beschadiging (art. 4.4.10).

In casu zijn de bestaande woning en de bijgebouwen niet verkrot. De hoeve en enkele bijgebouwen zijn zichtbaar op de luchtfoto van 1961 en ze kunnen als vergund beschouwd worden. De open machineloods rechts op het domein is niet zichtbaar op de luchtfoto van 1961.

Artikel 4.4.18 §1 bepaalt dat het herbouwen op een gewijzigde plaats van een bestaande constructie mogelijk is. Voor zover voldaan is aan bepaalde voorwaarden vormen de vigerende bestemmingsvoorschriften op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling, door de vergunningverlenende overheid, van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw.

1° voor het herbouwen is ten minste één van de volgende oorzaken aanwijsbaar:

- a) *De constructie is getroffen door een rooilijn,*
- b) *De constructie bevindt zich in achteruitbouwzone,*
- c) *De verplaatsing volgt uit redenen van goede ruimtelijke ordening, en wordt door de aanvrager uitdrukkelijk gemotiveerd vanuit een betere integratie in de omgeving, een betere terreinbezetting of een kwalitatief concept;*

2° ten minste één van de volgende voorwaarden is vervuld:

- a) *De heropgebouwde constructie krijgt dezelfde voorbouwlijn als de dichtstbijzijnde constructie;*

- b) *De nieuwe toestand levert een betere plaatselijke aanleg op, en richt zich op de omgevende bebouwing of plaatselijke courante inplantingswijzen.*

De bestaande bijgebouwen worden niet getroffen door een rooilijn en bevindt zich niet in een achteruitbouwzone. De hoeve met bijgebouwen vormen thans een compacte gebouwengroep binnen het open agrarisch landschap kort rondom de bestaande hoeve.

De nieuwe stal wordt ingeplant op een gewijzigde plaats. De nieuwe stal wordt echter ingeplant op 10 meter achter de hoeve en haaks op de bestaande hoeve. De stal heeft een lengte van 35 meter met daar achter een betonverharding van 10 meter. De nieuwe stal dringt verder het achterliggend open agrarisch gebied binnen, waardoor het open agrarisch gebied wordt aangetast.

De aanvraag is niet gelegen in een gebied, zoals vermeld in art. 4.4.18 §2, dat uitgesloten is van de hierboven vermelde mogelijkheden, doch voldoet niet aan de bepalingen van artikel art. 4.4.18 §1 m.b.t. herbouwen op een gewijzigde plaats.

Conclusie m.b.t. de goede ruimtelijke ordening:

Er moet geconcludeerd worden dat de aanvraag niet voldoet aan de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, in het bijzonder met betrekking tot zonevreemde constructies, de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 betreffende de richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

Tevens is de schaal en het karakter van de nieuwbouw niet inpasbaar in de landelijke omgeving. De ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt overschreden en de nieuwe toestand levert geen betere plaatselijke aanleg op. De nieuwe stal dringt verder het achterliggend open agrarisch gebied binnen.

...

De GECORO van de gemeente Malle adviseert ongunstig op 7 juli 2010.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 15 juli 2010:

“ ...

Ik sluit mij, gelet op de gegevens verstrekt door de gemeente aangaande voormeld dossier, aan bij de planologische en ruimtelijke motivering opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen, mede gelet op, het ongunstige advies van de het Departement Landbouw en Visserij – Duurzame Landbouwonwikkeling Antwerpen d.d. 14/05/2010.

Wel moet worden opgemerkt dat gelet op de ligging in een archeologische site het aangewezen is om het advies van Ruimte en Erfgoed Afdeling Antwerpen – Onroerend Erfgoed – Archeologie in te winnen.

Ook maak ik mij de visie m.b.t. het ingediende bezwaar zoals verwoord in het advies van het college van burgemeester en schepenen d.d. 14/06/2010, eigen.

Derhalve adviseer ik deze aanvraag voor de bouw van een stalling voor weidedieren ongunstig.

...”

De verzoekende partij weigert op 19 juli 2010, met integrale overname van haar advies van 16 juni 2010, een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen.

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 20 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij als volgt dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...
8. LEGALITEIT OK

Overeenstemming:

Gewestplan: wel
Verordeningen: wel
Vlaamse codex: wel
Uitvoeringsbesluiten: wel
Sectorwetgeving: niet

Toelichting:

- *Stal voor hobbylandbouw (17 runderen, is een aanvulling op het pensioen van de pachter die 64 jaar is), is in overeenstemming met de gewestplanbestemming.*
- *Afd. duurzame Landbouwonwikkeling heeft een ongunstig advies uitgebracht. Dit advies wordt gevolgd.*

9. GOEDE RO niet OK

Toelichting:

- *Stal voor hobbylandbouw.*
- *Totale oppervlakte landbouwpercelen bedraagt 1,4 ha. De algemeen geldende normen leggen op dat er slechts 4 grote weidedieren per hectare mogen voorzien worden en een stalling van max. 60m² per hectare. Met voorliggende aanvraag (opp. van de stal = 420m²) overschrijdt men ruimschoots de toegelaten richtlijnen voor stallen voor hobbylandbouw.*
- *De stal is 35m lang en snijdt diep in het agrarisch gebied in, wat een grondige verstoring betekent van het open agrarisch landschap.*
- *Het is aan te raden één van de bijgebouwen te gebruiken en om te vormen tot een bescheiden stal in de plaats van een nieuwe zone in het agrarisch gebied aan te snijden.*

10. VOORSTEL TOT BESLISSING

Ontvankelijkheid:

■■■■: OK

Beroep: niet ingewilligd

Beslissing: weigering

...

Na de hoorzitting van 5 oktober 2010 beslist de verwerende partij op 7 oktober 2010 als volgt het beroep in te willigen en, overeenkomstig de plannen, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

9. Beoordeling:

...

Volgens het aanvraagformulier wordt een koeienstal opgericht in functie van de runderen die in het bezit zijn van de huidige bewoner en pachter van de hoeve en omringende percelen. De aanvraag heeft betrekking op een agrarische functie en kan als in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan worden beschouwd.

De aanvraag dient getoetst te worden aan haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft het bouwen van een runderstal voor de landbouwer-pachter. De aanvraag wordt ingediend door de eigenaar van het perceel, die geen landbouwer is.

Gelet op de leeftijd van de pachter, 64 jaar, vindt de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling dat deze nog slechts een zeer beperkte beroepsloopbaan voor zich heeft.

In het beroepschrift wordt vermeld dat op 12 mei 2009 door het vredegerecht van het kanton Zandhoven, werd geoordeeld, dat de heer [REDACTED] (pachter) zijn landbouwactiviteiten onder bescherming van de pachtwet levenslang kan blijven uitoefenen. Tijdens deze hoorzitting heeft aanvrager gemeld dat de heer [REDACTED] vragende partij is voor de stalling en niet de intentie heeft om zijn activiteiten in de nabije toekomst stop te zetten.

De pachter houdt op deze locatie ca. 17 runderen. Door de rechtbank werd geoordeeld dat huidige landbouwactiviteiten complementair zijn aan het pensioen van de pachter.

In het beroepschrift en tijdens de hoorzitting heeft betrokkene er op gewezen dat de totale oppervlakte van de af te breken gebouwen (485m²) groter is dan de oppervlakte van de gevraagde nieuwbouw (420m²). Tevens wordt vermeld dat de grootte van de stal niet alleen is bepaald door het aantal runderen (17) die de pachter momenteel houdt, maar dat deze deels zal worden gebruikt als machineloods en opslag voor hooi en stro.

De te slopen bijgebouwen liggen alle dicht bij de hoeve, maar geven door de toestand waarin ze verkeren een chaotische aanblik. Ook de geplande stal ligt op slechts 10m van de hoeve. Het bij het dossier gevoegde opmetingsplan van de landmeter met footprint van de te bouwen stal, toont aan dat de impact van de bestaande gebouwen op het waardevol landschap veel groter en nefaster is dan de gevraagde stalling. In die zin houdt de aanvraag een sanering in van de bestaande toestand.

Rekening houdend met het feit dat de huidige stalling niet voldoet aan de hedendaagse normen en deze bijgevolg ook later niet verder kan worden doorverpacht en mede gelet op de sanering van de omgeving die door de afbraak van verschillende “verkrotte” gebouwen in huidige aanvraag vervat is, oordeelt de deputatie dat deze aanvaardbaar is in de omgeving en de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming, maar niet met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij, noch de tussenkomenende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing.

Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening.

Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

“...

De hier bestreden vergunning voorziet de afbraak van bestaande constructies en de nieuwbouw van een beweerde koeienstal met opslagruimte.

Ingeval van uitvoerbaarheid van de hier bestreden beslissing is de kans reëel dat het voorwerp van de vergunning reeds in grote mate uitgevoerd zal zijn op het ogenblik dat een eventuele vernietigingsbeslissing tussenkomt. De afbraak van bestaande constructies en de oprichting van de voorzienen loods kan immers op korte termijn gerealiseerd worden.

In het licht van het algemeen belang, meer bepaald het duurzaam materiaal- en ruimtegebruik, is niet wenselijk dat de constructies reeds bij voorbaat worden opgericht.

Dit geldt temeer daar uitspraak van Uw Raad niet dusdanig lang op zich laat wachten dat een schorsing van de procedure daadwerkelijke nadelen voor de begunstigde van de vergunning inhoudt.

Meer concreet doorkruist de uitvoering van de vergunning echter ook de realisatie van het gemeentelijk beleid m.b.t. de goede ruimtelijke ordening.

...

De vergunde constructie staat bijgevolg niet in relatie tot een levensvatbare landbouwexploitatie, maar stelt in functie te staan van het functioneel en in de tijd nog beperkte gebruik door de huidige pachter. Dit is geen levensvatbaar bedrijf. Het gebruik van de constructie nadien betreft naar alle waarschijnlijkheid geen economisch agrarische activiteit meer aangezien de eigendom onvoldoende grondoppervlakte heeft voor een grondgebonden landbouwactiviteit en aangezien de pachter zijn voorkeuren voor andere percelen die hij in pacht heeft, heeft overgedragen aan derden (...).

Indien de vergunning wordt gerealiseerd, wordt dit waardevolle agrarische gebied reeds aangetast. Dit doorkruist en bemoeilijkt het ruimtelijk beleid van verzoekster, zoals het tot uiting komt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Verzoekster betreft dit beleid duidelijk in haar vergunningsbeslissingen, zoals ook blijkt uit een procedure hangende voor Uw Raad, eveneens m.b.t. een vergunning verleend in graad van beroep in de zuidelijke landbouwgebieden in de gemeente (...).

Weliswaar kan nadien een herstellvordering worden ingesteld, doch het is een moeilijk en moeizaam proces om een dergelijke procedure tot een goed einde te brengen en vervolgens ook het daadwerkelijke herstel te bekomen. Al zeker is het zeer moeilijk om een herstel binnen een relatief korte termijn te bekomen.

Dit alles brengt de goede plaatselijke ruimtelijke ordening zoals door verzoekster vooropgesteld in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan én zoals goedgekeurd door de deputatie van de provincie Antwerpen, op fundamentele wijze in het gedrang. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verhindert bijgevolg de realisatie van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening die de gemeente in het GRSP voorop heeft gesteld, wat de gemeentelijke belangen op moeilijk te herstellen ernstige wijze schaadt.

...

De verwerende partij antwoordt hierop:

“...

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State en Uw Raad, staat het aan een verzoekende partij om in concreto aan de hand van bewijsstukken aan te tonen waarom het beweerde nadeel enerzijds “ernstig” is, en anderzijds “moeilijk te herstellen” is. Vage beweringen en loutere stijlfomules kunnen hiertoe geenszins volstaan.

...

Verder aanvaardt de Raad van State, evenals Uw Raad, dat een openbare overheid slechts een voldoende persoonlijk nadeel lijdt, zo de tenuitvoerlegging van een vergunningsbeslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee de overheid belast, verhindert of in ernstige mate in het gedrang brengt (...).

...

Welnu, het door verzoekende partij aangevoerde nadeel is geenszins voldoende concreet, en er worden evenmin voldoende bewijsstukken naar voor gebracht waaruit een dergelijk nadeel zou blijken. Het nadeel is trouwens niet voldoende persoonlijk, nu slechts in vage en nietszeggende bewoordingen verwezen wordt naar het "algemeen belang".

Het valt inderdaad niet in te zien hoe de oprichting van een stal in een daartoe bestemd gebied in strijd zou kunnen zijn met het beleid van verzoekende partij, zeker niet zo het om een kwalitatief hoogstaand project gaat, dat een efficiëntere ordening van een landbouwperceel mogelijk maakt.

Het door verzoekende partij aangevoerde nadeel bestaat in werkelijkheid niet, en doorkruist het geenszins het door de gemeente Malle gevoerde ruimtelijk beleid, zoals dat geschetst wordt door verzoekende partij zelf.

Er is immers geen sprake van een schaalvergroting, noch van een aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap.

...

Verzoekende partij brengt geen enkel element naar voor, waaruit zou blijken dat de informatie in het vergunningsdossier foutief zou zijn. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de loutere beweringen van de verzoekende partij.

De vordering tot schorsing van verzoekende partij dient dan ook te worden afgewezen, nu er geen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

..."

De tussenkommende partijen voegen hier nog aan toe:

"...

Bovendien moet de gemeentelijke overheid het nadeel dat zij lijdt, op afdoende wijze kunnen aantonen. In die zin stelt de Raad van State dat het feit dat het vergunningenbeleid van een gemeente in een welbepaald geval door de hogere overheid wordt doorkruist onvoldoende is om te kunnen spreken van een ernstig nadeel.

...

De rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van een gemeentelijke overheid, is aldus zeer streng. Hierna zullen verzoekende partijen in tussenkomst aantonen dat in huidig dossier niet is voldaan aan de voorwaarden die door de Raad van State ter zake worden gesteld.

...

De duur die de annulatieprocedure voor Uw Raad in beslag neemt, kan aldus niet in aanmerking worden genomen voor de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoekster meent te lijden. Dit nadeel vloeit immers niet voort uit de bestreden beslissing zelf.

...

In tweede instantie stelt verzoekende partij dat de realisatie van de vergunning haar ruimtelijk beleid bemoeilijkt en doorkruist. Ook dit element kan niet van doorslaggevend belang zijn opdat in hoofde van verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel wordt weerhouden. Ter zake verwijzen verzoekende partijen in tussenkomst naar de hierboven besproken rechtspraak van de Raad van State volgens dewelke het feit dat in een welbepaald geval het vergunningenbeleid van een gemeente wordt doorkruist door de hogere overheid, onvoldoende is om als ernstig nadeel weerhouden te worden.

...

Tevens stelt verzoekende partij dat de uitvoering van de vergunning het ruimtelijk beleid, zoals vormgegeven door het ruimtelijk structuurplan doorkruist. Ter zake dient vooreerst te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 2.1.2 § 7 VCRO ruimtelijke structuurplannen geen beoordelingsgrond mogen vormen voor vergunningsaanvragen.

Bovendien dient ook te worden benadrukt dat het ruimtelijk beleid niet wordt uitgestippeld door het College van Burgemeester en Schepenen, maar door de gemeenteraad.

Tot slot stelt verzoekende partij nog dat het nadeel dat zij lijdt, niet kan worden verzacht door de mogelijkheid waarover zij beschikt om a posteriori een herstellvordering in te stellen. Deze stelling kan echter niet worden bijgetreden. Integendeel heeft deze mogelijkheid om a posteriori een herstellvordering tot gevolg dat indien verzoekende partij al een nadeel zou lijden, quod non, dit zeker niet moeilijk te herstellen is. Dit blijkt overigens ook uit de rechtspraak van de Raad van State.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel, dat moeilijk te herstellen, en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich, bij de uiteenzetting van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel, niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete en precieze gegevens aanbrengen, waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Voor een bestuurlijke overheid, zoals de verzoekende partij, kan er bijkomend slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel, wanneer de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht, waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt, en wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Het nadeel van een bestuurlijke overheid, zoals de verzoekende partij, kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat natuurlijke personen of rechtspersonen moeten aantonen.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aantoont of, en in voorkomend geval hoe, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten verhindert of ernstig bemoeilijkt of de werking van haar diensten in het gedrang zal brengen.

De Raad kan, bij gebrek aan concrete gegevens, niet onderzoeken of de verzoekende partij, als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, haar taken als overheid niet meer kan uitoefenen.

De stelling van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing de realisatie van het gemeentelijk beleid met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening doorkruist, volstaat niet.

De Raad oordeelt ook dat het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel met betrekking tot de duur van een annulatieprocedure (*“Ingeval van uitvoerbaarheid van de hier bestreden beslissing is de kans reëel dat het voorwerp van de vergunning reeds in grote mate uitgevoerd zal zijn op het ogenblik dat een eventuele vernietigingsbeslissing tussenkomt”*) geen potentieel nadeel is dat uit de bestreden beslissing voortvloeit en daarom dan ook niet ernstig is.

De Raad oordeelt tevens dat uit de stelling van de verzoekende partij dat een herstellvordering een moeizaam proces is en dat het moeilijk is om een daadwerkelijk herstel te bekomen niet duidelijk het moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt, temeer omdat de verzoekende partij ook hiervoor geen enkel document ter staving van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorlegt.

Bij gebrek aan bijkomende gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet ernstig.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en dit volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt geoordeeld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS